

לירון לונדון, על תוכניתו צלט אותי, תוכנית מעולה שהציגה את עולמם הצלמים והמצלמה המשפתי-עולם. תוכנית זו הזכירה, ולוא במעט, את ימיה הטובים של הטלוויזיה הישראלית, כאשר זו הציגה במסכה דימיון יוצר. היתה זאת שירת-הברבור של מנחה זה על המסך, אחר שהגלת הטלוויזיה פסלה אותו מלהופיע כמנחה אחת התוכניות הפופולריות של הטלוויזיה.

עלה חאנה

לארי ניסן, יו"ר עיתונאי ישראל ועורך חבט שני בטלוויזיה הישראלית, על הופעתו במיסגרת התוכנית ערב חדש של הטלוויזיה הלימודית, שם אמר את כל שנבצר ממנו לומר, במיסגרות הטל-וויזיה הישראלית, על משבר השליטה בנגלי צה"ל ועל מעמדם של עיתונאים-משינים, נוסח אבשלום קור ועימנואל הראובני. הופעתו זו של ניסן בטלוויזיה הלימודית מעידה על כך, שבעתיד ייתכן כיהו תוכניות אחר-הצהריים של תחנה זו כשהן הצהרה האחרון של שפיות-ידעת דיווחית ומחשבתית במסכי הטלוויזיה של ישראל.

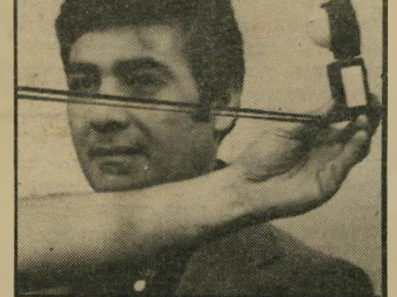
מאחרי הקלעים

המחליף ושיטת העז

סימניה-שאלה המנסים בחלל בניין הטלוויזיה, לגבי המועמד בעל הסיכויים הגדולים ביותר לתפקיד מנהל חטיבת-החדשות, אינם מתבהרים. נוסף על סימני השאלה בקרב העובדים, הולך ומתברר כי מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד מת-קשה להחליט על מועמד הולם מטעמו - הן בשל האחריות הפוליטית היומיומית המוטלת על כתפי מנהל חטיבת-החדשות, הן בשל הבעייה הפרטוגלית הכרוכה במי גיוו של זה.

מאחר שבי-10 בחודש יוצא מנהל הטל-וויזיה ומנהל (בינתיים) חטיבת-החדשות, טוביה סער, לחול"ל (הפעם השלישית במהלך השנה), הרי שאם מקומו כמנהל הטלוויזיה ומנהל חטיבת-החדשות יתפוס לפיד עצמו, שיחזיק בזומנית בשלוש משרות.

לטענת עובדי טלוויזיה בכירים, יבחר לפיד בעת הופשתו של סער במועמד לתפקיד מנהל חטיבת-החדשות, בעבר, כשירש את המשרה.

יו"ר ניסן אצל המתחזה

כאשר מילא לפיד את תפקיד מנהל הטלוויזיה, החליט על בחירתו של יצחק שימעיני לתפקיד זה (למרות הבטחה קודמת שמסר למישהי-למנכ"ל, שלמה עכארי).

אותם עובדי-טלוויזיה בכירים טוענים, כי החליף הבחירה המיניו ייעשה בערמו-מיות, בחטיבת-החדשות יופץ שמו של מועמד מן החץ (הכתב דן מרגלית או נתן ברון). התגובה בטלוויזיה תהיה זועמת, ואז יתפשר לפיד עם העובדים-העיתונאים על בחירתו האישית, מבלי שזו תעורר התנגדות כלשהי מצד עובדי מחלקת-החדשות. על כל פנים, בחירת מנהל חטיבת-החדשות תיעשה שלא על-ידעת מנהל הטל-וויזיה, טוביה סער, אף כי זה עשוי לשבת בוועדת-המיקרוים, שם יצמיד את דעתו לדעת המנכ"ל.

הלשנה במישורה

מודשן לים זהות ידועה

הקרב על מישורה של הכתב הצבאי רון ברזיש בטלוויזיה הגיע לאחד משיאי השיפלות, שנראו אי-פעם בין עובדי הטל-וויזיה. ממישור מידע-ההשמה המ-קובלות בין כתבי-הטלוויזיה, כאשר הם מתחרים על איזו תפקיד כלשהו - הגיע קרב זה לכדי הלשנה של אחד מכתבי-החדשות על רעהו-לעבודה, במטה מיש-טרת ירושלים.

אחד הכתבים שהם המועמדים למישורת הכתב הצבאי פנה למישורת ירושלים, והאשים את עמיתו, בני לים, בהחזקת רכוש צבאי גנוב בביתו.

למחרת, ביום השישי, הגיעו ארבעה משוטרי לת"ם (לישכה-לתפקידים-מיוחדים) לביתו של לים, כשבידיהם צו-חיפוש החום בידי שופט. במשך קרוב לשעתיים ערכו השוטרים חיפוש קפדני בביתו של הכתב. לים מסר להם שתי חליפות ש"כ, שעליי-הם הוא החום ביחידת דובר-צה"ל, ומפה של ביירות, שעליה הוא החום ביחידת ביטחון-ישראל. עם תום החיפוש ביקש לים מחוקקי לת"ם קבלה, שתעיד על כך שלא מצאו דבר בביתו. הוא קיבל את האישור, אך יחד עם זאת נלקח החקירה במטה המישורה במיגרש-הרוסים. משם התקשר-רו החוקרים ליחידות דובר-צה"ל וביטחון-ישראל, ואחרי בירור קצר התברר לשוטרים, כי לים מחזיק בצידוד כדני, וכי טרם שוחרר מסיכולו.

אחרי החקירה כינס לים כמה מירדיו הכתבים, וביחד איתם הצליח לזהות את המתלונן עלי, בצורה שלדבריו היא "וד" אית". לים סתר לומר את שמו של המתלונן, אך יחד עם זאת הוא מוכן לקבוע: "אחרי יציאתו של רון ברזיש מן הדסק הצבאי יפתח מירון לאיש תפקידו. האיש שהגיש את התלונה מעוניין לקבל את התפקיד, הוא האמין, על-ידי הגשת התלונה יצליח להכפיש את שמי בעיני שילטונת-צה"ל, החיבים להעניק את האמנה למישורת הכתב-הצבאי..."

הפוליטיזציה כבדיחה

נציגי הליכוד בוועדה-המנהל של רשות השידור, שהביאו את נגוע הפוליטיזציה בוועדה-המנהל (שנועד להתאם לכוונת המ-חוקק לייצג ציבור, ולא מיסלגות) לשר-החינוך והתרבות, זבולון המר, המונה את חברי מליאת רשות-השידור והוועדה המנהל, בפנייתם ביקשו לנציגי הליכוד שהשר יעכב את מינויו של ישר"ל אל פלג (הדובר שאמר בלי-הבהירות על שימעות פרס: "גבירותי ורבותי, ראשי-הממשלה הבא של ישראל!"). בטענה כי פלג הינו שמאלני, וכי יש במינויו משום פוליטיזציה של הוועדה-המנהל.

כדי לנטרל לחצים מצד המערך בנושא זה, מפצים חברי הוועד המנהל ומישרד החינוך שמועה, כי השר הציע למערך לשי-לוח לוועדה-המנהל של רשות-השידור את המשורר נתן יונתן (חבר מליאת רשות השידור) או את המחנך והסופר החיפאי א"ב יהושע.

הוועדה-המנהל הנוכחי אינו מייצג את תוצאות הבחירות האחרונות, אלא את בחירות "המהפך" משנת 1977, כך שנציגי הליכוד והמפד"ל מהווים בו רוב מאסיבי.

ההידומות

מזה כמה שנים מתנהל מאבק עקרוני בין הנגלה הטלוויזיה ובין טכנאי הטל-וויזיה, על השימוש בצידוד-הצילום האלק-טרוני החדש. המצוי בטלוויזיה, ציוד שה-טכנאים מונעים את הפעלתו.

משבר זה הגיע לשיאו חומר, כאשר שלח אהוד יערי מביירות חומר מצולם באותו מישור מודרני. היה זה חומר ב-איכות מעולה, מהסוג שטכנאי הטלוויזיה מנעו את שיבוצו במיסגרת המודרן מוצי-איה-השבת.

כאשר התברר לעורך המהדורה, יעקב אהימאיר, כי אין סיכוי שהטכנאים יאפשרו את הקרנתו של חומר זה, הוא התקשר אל מנהל הטלוויזיה, טוביה סער (המבלה סופי שבוע ארוכים ב-שפי-לה), וציין כי הטכנאים מונעים את הקרנת החומר של אהוד יערי. סער היתמם, ואמר לאחימאיר: "למה אתה מצלצל אלי? אני אמרתי לך שלא לשדר את החומר הזה? תשדר אותו!" אחימאיר הרי-

ביום הראשון אחרי החיפוש בביתו של לים, עם תום ישיבת-הבוקר של חטיבת החדשות, ביקש לים למסור הודעה אישית, בהודעתו סיפר על החיפוש, החקירה והשי-תלשלות העניינים, מבלי לנקוב בשם של חשוד ספציפי.

מערכת-החדשות בטלוויזיה הוכתה בי-הלם, כאשר הציעו כמה מהכתבים ללים שיתבע לדעת את זהות המאשים, הבהיר לים כי ניסה לקבל את שמו מהמישורה, אך זו אינה נוטה למסור שמות של מודיעים.

אין ספק, כי האשמה זו שהוטחה בלים, היא פרק נוסף בתהליך הידרדרותה המוס-רית של הטלוויזיה הישראלית, תהליך המחלחל מהניצבים הראשה ופושה עד לבסיסה.

מום הניח את השפופרת ונכנע לטכנאים. סיפור זה מתהלך מזה כמה ימים בין כתבי הטלוויזיה. הם מכנים את שיטתו החדשה של סער בניהול הטלוויזיה, שיטת ההיתמות.

פסקול

(סער) ליידיים

● החלטתו של היועץ המישפטי ל-ממשלה, המאפשרת לטלוויזיה להקרין מישודי חסות (ספונסרטים), עשויה ל-הגדיל במעט את מיספר הסרטים התי-ערי דיים שתפיק הטלוויזיה הישראלית.

● מאגר הסרטים המצריים, שהטלוויזיה משי-דרת אותם מדי יום ששי, התחלף, וב-ימים אלה הוחל בהקרנת סרטים הודיים במקומם.

● מרבית עובדי חטיבת החד-שות של הטלוויזיה טרם השתכנעו באפי-שרות, שאכן רון ברזיש יעבור לפקד על גלי צה"ל.

● עובדים אלה משוכנעים כי ברזיש יעדיף לקבל לידיו את ניהול חטי-בת-החדשות של הטלוויזיה, ולראייה: ה-פגישות הרבות בארבע עניינים של ברזיש וטוביה סער בשבועיים האחרונים.

● רשימה תחת הכותרת, "התסרוקת של המדינה" שפירסם כתבי-הארץ עקיבא אדרר במקומו הירושלמי כל העיר, עוררה שיחה-לאיד רבה בין עובדי הטל-וויזיה.

● ברשימה זו נעשה חיטול אופי מוחלט למנהל הטלוויזיה, כיסוריו, כיש-רונו, קשריו, השכלתו וקירבתו לפנינה רוזנבלום.

● כאשר נשאל סער, אחרי פירי-סום הכתבה על-ידי כמה מקורביו, השיב כי ככתבה מצויים לפחות חמישה סיפורים, שיש בהם עילה לתביעת לשון-הרע, אלא שאין כוונתו להטע את האשמה טרם התי-מקומו.

● בעוד הממשלה טרם החי-ליטה סופית על הישארות כוחות צה"ל בלבנון בחורף, הרי שהגהלת רשות-השי-דור כבר החליטה, בשיבת פרום החד-שות של השבוע שעבר, עסקו ראשי הטל-וויזיה והרדיו בהתבססות צוותי הטלוויזיה והרדיו בביירות בחורף הקרוב.

● בין עובדי הטלוויזיה דבק עם חדש לסליידים, שהחליפו את קרייני-הרצף, הכינוי הוא: "ס(ער)ליידים", אחד העובידים אף הוסיף ואמר: "בטלוויזיה הירדנית, שהיא מת-קדמת יותר, הסערליידים לפחות נעים, בעוד שאצלנו הם סטאטיים".

הקשר האמריקאי

(המשך מעמוד 35)

דירוג, וכמעט פי עשרה יותר מארצות-הבי-רית.

על פי נתוני המכון ללימודים אסטרט-גיים בלונדון, הוציאה ישראל לביטחון בי-שנת הכספים 1981/2 7.3 מיליארד דולרים, עלייה של 40 אחוז לעומת השנה הקוד-מת. אך חשוב זה נערך עוד בטרם התי-חילה המילחמה בלבנון, שמחירה מגיע לשלושה וחצי מיליארד דולר.

חלק נכבד מסכום זה מגיע היישר לכיסי תעשייני הנשק האמריקאים - בעיקר ל-תעשיית המטוסים והאלקטרוניקה. כך, ל-משל, נחתמה בסוף חודש מאי השנה עי-סקה שעל פיה תספק חברת-המטוסים פראט-אנדרטני לישראל 11 מטוסי הפצצה מדגם א-15, תמורת סכום של 510 מיליון דולר.

תעשיית-הנשק האמריקאית מספקת ל-ישראל גם מטוסים, פצצות ופגזים מסר-גים שונים, רובי-סער מסוג אמ-16, נגמ"ש-ים, טנקים, סוגי תחמושת רבים, טילים נגד מטוסים ומכ"ם, ואינ-ספור פריטים נר-ספים הקשורים לציוד צבאי.

מתנה מישראל

לאמריקה

רשה בפני עצמה הן החברות האמ-ריקאיות הפועלות בישראל. במי-פעל האלקטרוניקה אינטל שהוקם לא מזמן בירושלים, הושקעו 84 מיליון דולר. למי-פעל, שיצר רכיבים אלקטרוניים המיוע-דים לתעשיית-הנשק, ניתנו הטבות חריגות שעוררו את זעמם של תעשיינים ישראלים.

בעלת המפעל, חברת אינטל מקליפורניה, שהיא אחת הגדולות בתחום שלה, קיבלה מממשלת ישראל הלוואה בדולרים, שה-ריבית עליה היא רק 6 אחוז לעומת 14 עד 16 אחוז כמקובל. ההלוואה מכסה 50 אחוז מן ההשקעה, ולמעשה מעניקה ממשלת-ישראל לחברה האמריקאית מתנה בשווי של עשרות מיליוני שקלים.

לחברת מוטורולה האמריקאית, גם היא יצרנית בתחום האלקטרוניקה, כבר יש מי-פעל אחד בישראל, ועתה היא עומדת לי-הקים מיפעל נוסף, מוטורולה מייצרת מכי-שריקשר, שרובם נמכרים למערכת-הבי-טחון. היא עומדת להקים מיפעל דומה לזה של אינטל. מחזור המכירות של חברת מוטורולה בישראל הגיע ב-1981 ל-60.4 מיליון דולר כ-40 אחוז מזה לייצוא למדינות שונות, בעיקר מהעולם השלישי. רוב הי-יצור הוא הופנה לצה"ל.

לחברת-המשקיעים אמריקאית עומדת לי-הקים בכרמליא מיפעל נוסף על זה של לבנדא של ויקל. המפעל יקרא ניטרון-המשקיעים יקבלו הלוואה בגובה של 40 אחוז מההשקעה, בריבית דולרית של 6 אחוז, ו-35 אחוז מן ההשקעה יהיה מענק של ממשלת-ישראל. האמריקאים טוענים כי הם לא ייצרו לשוק הצבאי בקיריית המדע בחיפה שוכן המפעל האמריקאי קולטס, המעסיק 180 עובדים, גם מיפעל זה מייצר רכיבים אלקטרוניים, שחלק גדול מהם מופנה למערכת-הביטחון.

האמריקאים שותפים ב-50 אחוז מקונצרן חזירא הענקי, הם שותפים בחברת-כת של חזירא, אל-אופ, משקיעים אמריקאיים שותפים בחברת אי-איי-אל, מיפעל אלקטי-רוניקה בבני-ברק, שהמחזור שלו בשנת 1981 הגיעה ל-45 מיליון דולר - רובם באו ממערכת-הביטחון הישראלית. חברות ענק ומשקיעים אמריקאים הם שותפים חשר בים בקונצרן האלקטרוניקה הגדול של חבי-רת דיסקונט השקעות, ארזון, חברות-נשק ואלקטרוניקה אמריקאיות שותפות בחברות רבות של כור ההסתדרותית, ובמיפעלים רבים של קונצרן כלל. אחד מהם הוא מיס-על ביטא שחברת גובר אלקטרוניקה האמ-ריקאית שותפה בו בשיעור של 58 אחוז.

ביטא מייצרת מערכת-התראה לגדרות ביטחון. יצרני הנשק האמריקאים - בין שמיפע-ליהם נמצאים בארצות-הברית, ובין שהם הקימו מיפעלים בארץ, או שיש להם מיפי-עלים בארץ בשותפות עם חברות ומשקי-עים ישראלים - הם מגדולי המרוויחים ממילחמת-הלבנון. הם ספקים חשובים של מישוד-הביטחון וצה"ל, והם או נציגיהם ב-ארץ הינם חסידים מובהקים של מדיניות הדי-התקפה נוסח אייאל שרון ומנחם בגין.

האמריקאים יודעים היטב שכ-שם שאין דבר מצליח כמו ההצ-חה עצמית, כך גם אין עסק ריווי-חי יותר מן המילחמה.

זאת יודעים גם שותפיהם הישראלים. על-כמה מן הספקים הישראלים למערכת-ה-ביטחון, בכתבה הבאה.